

med det formål at sikre, at arbejdsløses børn ikke kommer nederst på ventelisterne.

ISF har vi i forbindelse med ventelistediskussionen på daginstitutionsområdet været mest optaget af at sikre en pladsgaranti. Det er derfor, vi i Folketinget har fremsat beslutningsforslag nr. B 2 om børnepasningsgaranti, afvikling af ventelister og uddannelse af pædagoger, som går ud på at sørge for at sikre forældres ret til at få passet deres børn og kommunernes mulighed for at opfylde dette krav. Det, vi vil, er at ændre § 69 i bistandsloven, der taler om et tilstrækkeligt antal pladser, og derved sikre de forældre, der ønsker deres børn passet, et egentligt retskrav.

I forhold til Enhedslistens forslag kan det betegnes som et ret vidtgående forslag. Måske synes Enhedslisten, det er for vidtgående, og måske møder vi snart et forslag om noget, som man kunne kalde en halv pasningsgaranti, jf. forrige sag på dagsordenen. Jeg vil dog igen på SF's vegne advare imod at sænke ambitionsniveauet så meget; men jeg vil selvfølgelig ikke forhindre, at Enhedslisten klipper vores forslag midt over, hvis det er det, man vil.

Derfor synes jeg, Enhedslistens forslag i forhold til vores med et ret vidtgående krav om, at børn skal passes, kan betegnes som et forslag med et stærkt begrænset ambitionsniveau, nemlig at sikre, hvilken køplads man skal stå på. Man kan vel betegne dette som en typisk forskel i Enhedslistens og SF's måde at tænke politisk på.

Som det er fremgået af mine bemærkninger i øvrigt, støtter vi intentionerne om, at arbejdsløses børn ikke må særbehandles negativt, men vi vil løse det problem, der er forbundet hermed, ved at løse det grundlæggende problem, der hedder ventelisterne, og det har vi i al beskedenhed ikke set noget bud fra Enhedslisten på.

Vi synes måske også, Enhedslistens måde at gøre det på er lidt klodset, for den blokerer for nogle muligheder, som er rare at have, og den løser ikke det grundlæggende problem.

Jeg vil også pege på, at i forbindelse med den forespørgselsdebat, som vi for 2 uger siden havde på SF's foranledning, fik vi faktisk vedtaget, at der skal være en pladsgaranti inden udgangen af dette kalenderår.

Så SF's indstilling er, at vi gerne vil være med til at løse problemet, men at vi hellere vil gøre det direkte ved at vedtage, at arbejdsløses børn ikke må særbehandles negativt.

Tom Behnke (FP):

Fremskridtspartiet kan ikke støtte lovforslaget. Vi har faktisk den stik modsatte opfattelse af, hvordan der burde tages hensyn til, hvilke børn der har behov for pasning ude i kommunerne.

Det er faktisk vores opfattelse, at de forældre, der har børn, der skal passes, fordi forældrene har fået arbejde, burde have positiv særbehandling, således at de hurtigst muligt fik mulighed for at få passet deres børn, så de ikke er nødt til at frasige sig det arbejde, de har fået, på grund af, at de ikke kan få passet deres børn. Det ville være yderst hensigtsmæssigt. Derimod ville det være yderst arbejdsløshedsskabende, hvis man gjorde det, som Enhedslisten har fremsat forslag om her!

Det, som jeg har givet udtryk for her, dækker selvfølgelig kun halvvejs vores holdning, for Fremskridtspartiets grundholdning er jo, at der burde være 100 pct. forældrebetaling, naturligvis med mulighed for, at forældrene så også kan betale, bl.a. ved hjælp af en række skattelettelser og lignende, men altså 100 pct. forældrebetaling. I det øjeblik der var 100 pct. forældrebetaling, ville problemet slet ikke eksistere, så ville problemet med ventelisterne være væk, for så ville der være private institutioner, der ville kunne konkurrere med de offentlige, som ville kunne passe børnene. Så gjorde man, som Fremskridtspartiet har foreslået, ville problemet ikke opstå.

Det forslag, der ligger her i dag, kan vi ikke støtte. Så længe der er et flertal, der ønsker, at der skal være en offentlig finansiering af børnepasningen, ser vi hellere, at der er en positiv særbehandling af de forældre, som har et arbejde, og selvfølgelig af de forældre, som har børn, der af f.eks. pædagogiske årsager eller sociale årsager har behov for pasning.

Bjørn Elmquist (RV):

Da vi i den radikale folketingsgruppe drøftede lovforslaget, hæftede vi os som udgangspunkt ved det, som et par ordførere allerede har været inde på her fra talerstolen, nemlig spørgsmålet om respekt for det kommunale selvstyre, og vi var enige om, at det måtte vi tage alvorligt, og det ønsker vi at tage alvorligt.

Hermed være dog ikke sagt, at det afskærer os som lovgivere fra at fastlægge nogle mere principielle regler, og som udgangspunkt har vi også det, som socialministeren understregede i sit indlæg heroppe ved starten af debatten, nemlig at børn af arbejdsløse bør have samme